

digste en goedkoopste weg blijft, om deze lijdens over de verschillende gestichten te verdeelen en hen aldus aan het gewone gestichtsleven te gewinnen.

Loosduinen, 16 Juli 1902.

D. SCHERMERS.

INGEZONDEN.

REORGANISATIE VAN ONZE MAATSCHAPPIJ.

In de laatstgehouden Algemeene Vergadering in 's-Hertogenbosch werd de bespreking omtrent de reorganisatie, door de aanneming van de motie Zeeland, voorloopig uitgesteld, om later afzonderlijk in een buitengewone Algemeene Vergadering besproken te worden.

Het zeer juiste motief van Zeeland was, dat deze zaak nog niet voldoende in de Afdeelingen ter sprake was gebracht en de afgevaardigden dus onvoldoende voorbereid voor deze besprekingen moesten worden geacht.

Maar nu vrees ik, dat vele afgevaardigden naar de buitengewone Algemeene Vergadering (die naar ik meen in December zal gehouden worden) weder onvoldoende voorbereid zullen zijn, indien de zaak niet bij herhaling op de vergaderingen van de Afdeelingen wordt ter sprake gebracht en grondig wordt onderzocht.

Wanneer de Afdeelingen dit wèl doen, zou het zeker goed zijn, indien de inhoud dezer besprekingen, zoo spoedig mogelijk en kort geresumeerd in dit *Tijdschrift* werd geplaatst.

De besturen der Afdeelingen zouden zeker een nuttig werk doen, indien zij een résumé opmaakten van de meest belangrijke punten uit het Rapport en deze scherp geformuleerd aan de leden ter bespreking en beslissing aanboden.

Naar ik verneem zal het Hoofdbestuur in dit *Tijdschrift* de voornaamste punten van het Rapport in den vorm van vragen publiceeren. Vragen, die dan door bespreking in de Afdeelingen tot antwoorden kunnen leiden. Zoo-doende zal een grootere eenvormigheid in den aard der besprekingen bereikt worden. (Indien ik juist ben ingelicht zullen deze vragen reeds in dit *Tijdschrift* afgedrukt zijn, vóórdat dit stukje wordt opgenomen).

Buitendien acht ik het zeer wenschelijk dat diegenen, die reeds nu het Rapport zorgvuldig hebben gelezen en overwogen, in het *Tijdschrift* hun meening zoowel omtrent verschillende onderdeelen, als omtrent de strekking van het geheele Rapport publiceeren.

Zonder mij te durven rangschikken onder de vlijtige leden, die ik hierboven aanduidde, wensch ik toch een paar punten te bespreken, die ik van groot belang acht.

Vooreerst beveel ik aan de leden aan te lezen en te herlezen, het heldere en duidelijke betoog over deze zaak van Prof. STRAUB, als redactie-artikel geplaatst in het *Tijdschrift* van 21 Juni j.l. Al is men het niet omtrent alle

punten met den schrijver eens, toch wijst hij ons den weg in de zaak en behandelt hij met zijn gewone scherpzinnigheid en duidelijkheid enkele van de voornaamste punten.

Vervolgens ben ik van meening, dat ook het Hoofdbestuur zal moeten gereorganiseerd worden. Want, indien de conclusies 14 en 16 van het Rapport worden aangenomen, zal reeds daardoor meer arbeid op de schouders van het Hoofdbestuur gelegd worden.

Ook acht ik het niet onmogelijk dat ter sprake zal worden gebracht, of het niet beter zou zijn, indien de Bemiddelings-Commissie (bij de nieuwe regeling Centrale Raad van Toezicht) bestond uit leden van het Hoofdbestuur.

Maar wanneer een dergelijk voorstel ingang vond, zou het Hoofdbestuur behooren versterkt te worden. Niet alleen zouden er een paar Hoofdbestuurders boven het gewone getal behooren verkozen te worden, maar zouden de afgevaardigden bij hun keuze minder te rade moeten gaan met ingeslopen usances, dan met eigenschappen, die voor het Hoofdbestuur in zijn nieuwe gestalte en nieuwen werkkring, geschikt maken.

Deze eigenschappen zijn (behalve de gewone, die men van ieder lid van eenig bestuur eischt) werkkraft en toewijding aan de belangen onzer Maatschappij.

Dan is het echter ook noodig dat aan het Hoofdbestuur eenig meerder gezag wordt verleend, zooals ook door Prof. STRAUB in het bovenvermeld artikel wordt betoegd.

De vraag of het wenschelijk is, dat de Afdeelingen zich in de richting van vakvereenigingen ontwikkelen, kan, dunkt mij, kort beantwoord worden.

De Afdeelingen behooren m.i. daaromtrent volkomen vrij in haar beslissing te zijn. Art. 15 der Statuten waarborgt haar recht in deze zaak.

Zij kunnen in haar huishoudelijke reglementen bepalingen omtrent bindende besluiten, omtrent een weerstandkas enz., opnemen.

Indien nu door een besluit van de buitengewone Alg. Vergadering beslist wordt, dat er geen bezwaren zijn tegen de ontwikkeling van de Afdeelingen in deze richting, dan spreekt het van zelf, dat bij het Hoofdbestuur geen redenen zullen bestaan, om zijn sanctie te weigeren aan de wijzigingen in de huishoudelijke reglementen der Afdeelingen, die in dezen geest gemaakt zijn.

Zonder in dezen zelf een al te groot optimist te zijn, acht ik evenwel een proefneming in deze richting zeer gerechtvaardigd. De maatschappelijke toestanden zijn toch zeer veranderd. De strijd om het bestaan, vooral voor de jongeren onder ons, wordt moeilijker en ernstiger. De toenemende concurrentie, gepaard aan een allengs afnemend cijfer aan zieken, maakt het voor sommige zwakke karakters moeilijk om bij hun concurrentie steeds loyaal te blijven. Op die zwakheid van karakter speculeeren ook gemeentebesturen, kerkelijke armbesturen, directeuren van ziekenfondsen, enz. enz. Het gevolg is meermalen van dien aard, dat een medicus op deloyale wijze verdrongen wordt.

Voor die en dergelijke zaken kan het nuttig zijn, dat de Afdeeling als Raad van Toezicht optrede.

N^o. 16 van de Conclusies zal wel met volle instemming van allen aangenomen worden. Te dikwijls toch zullen, door gebrek aan behoorlijke voorbereiding en inleiding de Afgevaardigen medegesleept worden door de oratorische talenten van een of meer sprekers, en zonder het gewicht van hun stem te beseffen, stemmen met dengene die het mooist gesproken heeft.

Het weder invoeren van Sectie-vergaderingen acht ik minder gewenscht. Zelf heb ik tal van z.g.n. wetenschappelijke voordrachten gehouden op de Algemeene Vergaderingen, meestal op verzoek van het Hoofdbestuur. Daarbij heb ik altijd rekening gehouden met het feit, dat het auditorium voor een overgroot gedeelte bestond uit praktizeerende geneeskundigen. Maar andere sprekers hebben dit motief naar het schijnt niet van groot belang geacht en hebben soms voordrachten geleverd, die voor een zeer groot deel van de hoorders volkomen onverstaanbaar waren.

En waar wij nu een Natuur- en Geneeskundig Congres en een Congres voor Sociale Hygiëne hebben, moesten wij, dunkt mij, de wetenschap op onze Algemeene Vergaderingen maar opbergen.

Er blijft voor ons nog genoeg te doen op maatschappelijk terrein, op het terrein van onderzoek van wetsontwerpen, voorbereiding van wetgeving, enz.

Men beweert m. i. ten onrechte, dat het verlaten van de wetenschap en het bevorderen van de belangen van de geneeskunstoefenaren onze Maatschappij zou verlagen.

Met het dienen van de belangen der geneeskundigen, dient men m. i. tevens de belangen der geneeskunst.

Men zal toch wél opgewekten en frisschen arbeid mogen verwachten van den onderzoeker, die door de uitoefening van een loonend bedrijf zich eenige onafhankelijkheid heeft veroverd.

Maar in veel mindere mate mag men dit verwachten van den armen kunstbroeder, die dagelijks loopt te tobben over de zorg voor zijn gezin.

En ten slotte de zaak van het *Tijdschrift*. Het doet mij genoeg dat dit punt eindelijk langs dezen officiëlen weg tot ons komt. Ik heb de warme verdediging van den Redacteur Prof. STRAUB gelezen en de handigheid van zijn betoog bewonderd. Na lezing van dit betoog, spreekt het mij dat ik niet eenige jaargangen van het *Tijdschrift* bewaard had, om daaruit eens samen te stellen een bloemlezing van opstellen, waaraan de practische arts niets heeft en waarvan hij soms bitter weinig begrijpt.

Als men dan die bloemlezing nog liet volgen door een optelling van het aantal bladzijden door deze geleerde opstellen ingenomen, dan zou die een aardig pendant kunnen vormen tegenover de bloemlezing door Prof. STRAUB uit den jaargang 1901 geput.

Mijnentwege kan de band tusschen Maatschappij en *Tijdschrift* blijven bestaan; mijnentwege kan het *Tijdschrift* orgaan der Maatschappij blijven, maar dan moet absoluut het 2de voorstel van de Rapporteurs worden aangenomen. Dan moet de Maatschappij een afzonderlijk gedeelte in het *Tijdschrift* ter beschikking hebben onder *eigen redactie*. Maar buitendien behoort de Redactie meer te streven naar het doel, om ook het wetenschappelijk

gedeelte meer in overeenstemming te brengen met de behoeften van de practische artsen.

Waar zooals tot nu toe de leden der Maatschappij ongeveer f 3000 aan het *Tijdschrift* betalen, behooren die leden het recht te hebben invloed te oefenen op den inhoud.

Ook ben ik van meening, dat de Vereeniging die het *Tijdschrift* uitgeeft haar geldelijke verbintenis met de Maatschappij behoort te herzien.

Waar zeer zeker andere vakbladen te vinden zijn, die gratis de acta der Maatschappij zouden willen publiceeren, acht ik voor de Maatschappij met f 3000 de eer te duur gekocht, dit in het *Tijdschrift* te mogen doen.

Dr. H. P. KAPTEYN.

XIVe CONGRÈS INTERNATIONALE DE MÉDECINE à MADRID,

23—30 April 1903.

Het Nationaal Comité heeft bericht ontvangen, dat aan de leden van het congres de volgende reductie op de reisbiljetten is toegestaan:

Chemins de fer du Nord de l'Espagne.....	} 50 pCt.
Idem de Madrid à Zaragoza et Alicante	
Compagnie transatlantique (espagnole).....	33 „
Chemins de fer français (Est, Midi, Nord, Ouest, P. L. M., et Orléans)	50 „
Navigazione Generale Italiana, Compagnies de navigation „Puglia”,	} 50 „
„Napolitana” et „Siciliana”.....	

Van andere maatschappijen wordt het antwoord nog verwacht.

Les „*Voyages pratiques*” 9 rue de Rome, Paris belasten zich gratis met alles wat op de reis betrekking heeft: inlichtingen tot het verkrijgen van biljetten, excursies, enz.

Een „*Service des logements*” is te Madrid ingericht en men kan zich hiertoe direct wenden om logies te krijgen. Het adres is: Bureau des Logements, Faculté de Médecine, Madrid.

Het uitvoerend Comité maakt verder bekend, dat met betrekking tot Art. 2 van het reglement, dat spreekt van toelating tot het lidmaatschap van ieder die een wetenschappelijken of ambtstitel bezit, natuurlijk slechts bedoeld zijn zulke wetenschappen en beroepen, die in een zekere betrekking staan tot de geneeskunde.

Voor het verkrijgen van het voorloopig programma en voor aanmelding voor het lidmaatschap wende men zich tot den tweeden ondergeteekende.

Het Nationaal Comité:

B. J. STOKVIS.

P. MUNTENDAM.
